

بررسی اثر نسبت‌های کودی (N,P,K) بر روی افزایش قطر پیاز لاله "Darwin hybrid tulip "Apledoorn"

یعقوب حاجتی، احمد خلیقی، مصباح بابالار، روح انگیز نادری

به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد و اعضای هیات علمی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشکده باغبانی و گیاه پزشکی گروه علوم باغبانی دانشگاه تهران

کیفیت گل لاله بستگی نزدیک به درشتی سوخ‌هایی دارد که برای تولید این محصول کشت و کار می‌شود و نوع تغذیه تاثیر قابل توجهی در رشد و اندازه سوخ‌ها دارد. به منظور یافتن بهترین ترکیب کودی جهت افزایش اندازه سوخ لاله تحقیقی در سال ۱۳۸۳ در قالب طرح بلوکهای کاملاً تصادفی در گروه علوم باغبانی دانشکده علوم باغبانی و گیاه پزشکی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران انجام گرفت. در این تحقیق از پیازهای دو ساله ای رقم اپلدورون که به مدت ۱۴ هفته در دمای ۵ درجه سانتیگراد نگهداری شده بودند اند، استفاده شد پیازها در گلدانهای حاوی ۷۰ درصد شن و ۳۰ درصد خاک لوم کاشته شده و به روش هیدروپونیک و با محلول‌های غذایی حاوی سطوح مختلف از فسفر و پتاسیم تغذیه شده اند. تیمارها عبارت بوده اند از: محلول اول یا محلول کنترل با نسبت کودی (N,P,K) به ترتیب (۶، ۱/۶، ۲/۶) محلول دوم (۶، ۳/۹۵، ۴/۶)، محلول سوم (۶، ۳/۹۵، ۴/۶) و در محلول چهارم (۶، ۱/۶، ۴/۶) میلی اکسی والان در لیتر بودند. در تمام محلول‌ها میزان سایر عناصر ماکرو و عناصر میکرو ثابت بود. در پایان دوره رشد رویشی فاکتورهای افزایشی قطر سوخ‌ها، وزن تر، وزن خشک، میزان پروتئین و نیتروژن کل، فسفر، پتاسیم اندازه گیری شد و مورد تجزیه آماری قرار گرفت. نتایج نشان داد که محلول دهی با نسبت کودی (N,P,K) به ترتیب (۶، ۳/۹۵، ۴/۶) میلی اکسی والان گرم در لیتر در بین تیمارها اعمال شده بیشترین تاثیر را روی افزایش قطر سوخ و تعداد سوخکهای تولیدی گل لاله داشته است ($P < 0.1$).